

Z novely „Děvky se maj“

...

*Každý den nosím olověné boty
Unaven k smrti
A smutek skučí
S meluzínou v digestoři*

*Mám olověné boty
Ruce z gumy
Na hlavě čapku
Co dali bláznovi
V temných uličkách
Hledám sních
K zakončení všeho*

Jaro. Právě vláčí pole a hejna ptáků ožívují hnědou hlínu při hledání potravy svým legračním pohybem.

Pandora se zhluboka nadechla, cítí to, co cítili dávní lidé. Vůni čerstvě zryté hlíny, jednu z nejkrásnějších vůní. Vůni života, přírodního řádu a naděje.

Ve slunečném dni nad polem nelétali jen ptáci, už i hejna motýlů.

Klid před bitvou?

Zastavila se na přechodu bez semaforu. Z dálky se žene nějaké sportovní auto. Otevřený kabriolet.

Stojí na místě vedle ženy s červenými vlasy a čeká, až rychlé auto projede.

Už je skoro u ní. A najednou skřípění brzd. Smrad gum.

„Ty kreténe, proč brzdiš?!“ řve na řidiče spolujezdec.

„Vole, nevidíš? Máme červenou!“

Mladí muži se dívají se na ženu vedle Pandory a řvou smíchy. „Ty kreténe, to je sranda, to až budu vyprávět.“

Pandora se rovněž na ženu podívala a zasmála se.

Zrzka se na ni zamračila. „Je tu snad něco k smíchu?“ vyštěkla. „Proč musím potkávat jen kretény?“ dodala otráveně.

Nereagovala na ženiny jedovaté poznámky. Prostě nemá náladu na hádku, poprvé v životě jde do nejluxusnější a nejdražší restaurace ve městě a možná i na kontinentu. Nic jí nezkaží radost. Navíc, Siko určitě už na ni čeká.

Restaurace Akvárium se z venku podobá megalomanskému dávnému kolotoči se spuštěnými žaluziemi. Takovému, kde děti seděly na konících, labutích a autíčkách a kolotoč se s nimi otáčel a na noc se spustily rolety, aby figuríny někdo nepoškodil.

Jídelní prostor se otáčí kolem obrovského válcovitého akvária. Na tom by nebylo až tak nic překvapivého, až na to, že je to hlubokomořské akvárium. V temné vodě plavou pitoreskní i děsiví živočichové, co v moři žijí v hloubce osmi set metrů. Z těchto důvodů je uvnitř tma a návštěvníci u vchodu dostanou brýle s nočním viděním.

Vše kolem Akvária je neobyčejné, jedinečné, ale také přesně vyměřené.

U vchodu se návštěvník prokáže robotické rybě již dopředu zaplacenou vstupenkou, která platí pouze na přesně stanovený termín. Stačí se opozdit o minutu a vstupenka propadá, s robotem u vchodu nelze smlouvat.

Šťastlivec, co se sem dostane, nastoupí do úzké, ale poměrně dlouhé kóje, ve které se z mechovité hmoty automaticky vytvoří stolek a židle podle počtu míst na jednu vstupenku. Pokud si kóji koupí jen dva, jako Pandora a Siko, mohou se v ní procházet a dívat se na ryby úplně zblízka.

Prstenec se kolem akvária otočí přesně za hodinu, pak musí návštěvníci uvolnit prostor dalším zájemcům. Jídlo je možné si vybrat pouze během pěti minut, po které má kóje roztažené žaluzie, protože projíždí kolem dvacetimetrového samoobslužného jídelního bufetu, za kterým je skrytá kuchyně, která je postavena zvnějšku otočného prstence hned u vchodu a samozřejmě musí být kvůli technickému zázemí statická.